

Sygn. akt IIW 324/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marek Raszkiewicz

Protokolant: p.o. sekr. sądowego K. S.

przy udziale oskarżyciela publicznego: sierż. sztab. S. R.

po rozpoznaniu w dniu 12/11/2019 r. sprawy

A. P. (1) syna M. i H. z domu P.,

ur. (...) w B.,

obwinionego o to, że:

W dniu 06 kwietnia 2019 roku około godz. 17:30 w M. na ulicy (...) kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez nagłe, gwałtowne i nieuzasadnione warunkami drogowymi hamowanie spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 KW.

ORZEKA:

I. Obwinionego **A. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86 § 1 KW skazuje go na **karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych;**

II. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 30 złotych tytułem opłaty i obciąża go zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 100 złotych.

Sygnatura akt II W 324/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje

A. P. (1) syna M. i H. z domu P., ur. (...) w B., dnia 06 kwietnia 2019 roku około godz. 17:30, w M. na ulicy (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...). Wraz z nim, jechała jego żona oraz dzieci. Za samochodem obwinionego jechał samochód V. (...) kierowany przez J. D.. W tym samochodzie byli również rodzice ww. Kolejno za ww. samochodami jechał samochód kierowany przez A. M. (1). Jechała ona ze świadkiem K. T.. Na wysokości początku wniesienia ulicy (...) rozpoczął manewry, którymi próbował wyprzedzić jadący samochód F.. Na wysokości sklepu (...), na ww. ulicy manewr ten zakończył się tym, że kierujący samochodem WV Golf wycofał się z niego zwalniając i „chowając„ się za pojazdem F.. J. D. zaczął wówczas używać sygnału dźwiękowych i migał światłami drogowymi. Na wysokości wjazdu na parking Banku (...), tj. kilkudziesięciu metrów od ww. sklepu (...) obwiniony gwałtownie zatrzymał samochód. Za tym pojazdem równie gwałtowny manewr zatrzymania dokonał kierowca samochodu WV Golf. Natomiast ta ten ostatni pojazd najechała A. M. (1). Po tym uderzeniu samochód WV Golf przesunął się i uderzył w samochód F. obwinionego. Przed pojazdem F., w chwili manewru jego zatrzymania, nie było ruchu drogowego.

Stan faktyczny ustalony został w oparciu o ujawniane na rozprawie dowody osobowe, za wyjątkiem zeznań A. P. (2) oraz wyjaśnień obwinionego oraz o dowody z dokumentów.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że przyczyną zatrzymania się przez niego było to, że uznał sygnały z samochodu WV Golf jako ostrzeżenia przed awarią jego pojazdu. Tą wersję podtrzymała w zeznaniach żona obwinionego A. P. (2). Sąd nie dał wiary tym dowodom uznając je za ustaloną wzajem linię obrony obwinionego. W szczególności dowody te sprzeczne są z ustaleniami wynikającymi z dowodów, którym Sąd dał wiarę a nadto wnioskowi wynikającemu z doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu zdarzenie drogowe wynikało z sytuacji opisywanej jako „agresja drogowa”. Konstatacja w tym zakresie sądu wyprowadzona jest wprost z zeznań A. M. (1) i K. T. (zob. k. 72 i k. 73). Opis jazdy tak kierującego WV Golf jak i F. dokonany przez tych świadków, zachowania kierowców i pasażerów z obu samochodów uzasadnia wniosek, który wysnuł powyżej Sąd. Zeznania tych świadków mają walor szczególny zważywszy, że są to osoby emocjonalnie nie związane ze sprawą. Zeznania te łączą się w szczególności z zeznaniami J. D. jak i jego rodziców wskazując, że wykonywał on manewry wyprzedzania, używał sygnałów dźwiękowych i świateł. Dowody te wraz z dowodami z zeznania świadków A. M. (1), K. T. są zgodne i wzajemnie uzupełniająco wskazują, że po tych właśnie manewrach samochód obwinionego nagle, gwałtownie i bez przyczyny, wynikającej z ruchu drogowego, zatrzymał się. Zatrzymania obwiniony dokonał na środku ulicy gdy nie było przed nim ruchu drogowego. Z notorii Sądu również wynika, że obwiniony w miejscu gdzie dokonywał zatrzymania miał możliwości zjazdu, zatrzymania się w zatoce parkingu chociażby przy Banku (...). Okoliczności podane przez świadków, którym Sąd dał wiarę są jasne, logicznie uzasadnione i nie budzą one wątpliwości co do ich wiarygodności. Sąd nie dał wiary zeznaniom A. P. (2). Świadek ten ma oczywisty interes by wspierać linię obrony obwinionego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. M. (2) oraz dowodom z dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał, w świetle dowodów analizowanych w sprawie, że obwiniony zawinił, tego że w dniu 06 kwietnia 2019 roku około godz. 17:30 w M. na ulicy (...), kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...), poprzez nagłe, gwałtowne i nieuzasadnione warunkami drogowymi hamowanie spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Obwiniony wyczerpał znamiona czynu - wykroczenia z art. 86 § 1 KW. Sąd orzekł, uznając obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86 § 1 KW skazał go na karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych. Zasadził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 30 złotych tytułem opłaty i obciążył go zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 100 złotych.

Orzeczonej karę jest adekwatną do stopnia zawinienia, umyślności działania, stopnia szkodliwości czynu i zagrożenia, które obwiniony w ruchu drogowym spowodował. Obwiniony w przeszłości był karany za wykroczenia w ruchu drogowym i tą okoliczność potraktowano jako obciążającą.